

Sola har stått opp – og Jesus lever!

Hver påske blir jeg igjen slått av den underlige slutten på påskeevangeliet hos Markus. Kvinnene kom til en tom grav og møtte engler som sa: «Vær ikke forferdet! Dere leter etter Jesus fra Nasaret, den korsfestede. Han er stått opp, han er ikke her. Se, der er stedet hvor de la ham.»

På tross av disse trøsterike ordene står det til slutt at de flyktet bort fra graven. De sa ikke et ord til noen, for de var redde.

Tvilen og mørket var så knugende, og sorgen så ugjennomtrengelig. Det var først da de møtte ham ansikt til ansikt at det løsnet.

Det er som når det regntunge, trykkende skydekket plutselig sprekker opp, takket være et vindkast som først åpner en rift, nok til at sola flommer inn. Sola feier himmelen ren, og så ser du alt opplyst, som nyskapt.

Forfatteren C.S. Lewis sa: «Jeg tror på kristendommen slik jeg tror at sola har stått opp: ikke bare fordi jeg ser det, men fordi ved den ser jeg alt annet.»

Det er så lett å venne seg til tvilen og vantroen, slutte fred med det tunge skydekket, og akseptere at døden får det siste ordet. Men også denne påsken bryter lyset fram og engelens budskap slippes løs på oss: Han er oppstanden, han er ikke her!

Det er lite sannsynlig at all tvil og alt mørke momentant feies bort straks budskapet lyder. Men disiplene fortsatte å møtes likevel. Det var ikke som å skru på en bryter og så flommet lyset inn. Nei, de kom med sin tvil og sin sorg. Og gjennom stengte dører kom den oppstandne til dem. Det håpet de forkynste var en kraft som etter hvert rokket imperiet. Det nådde verdensdel etter verdensdel.

Gleden og håpet som gryr fra den tomme graven og møtet med den oppstandne har overlevd gjennom skiftende kår i to tusen år. Millioner har opplevd det samme som C.S. Lewis, at troen kaster et lys over hele tilværelsen og gir et perspektiv som hjelper meg å holde ut midt i det meningsløse.

Jeg ønsker deg en glederik påske!

Jan Otto Myrseth

Biskop